

Dr. Arany Sándor vegyészmérnök (Debrecen, 1939. 07.16.)

Általános iskolai tanulmányaimat **1945-ben** a Debreceni Református Kollégium általános iskolájában kezdtem, majd 1947-50. között a Fűvészkert utcai Általános Iskolában folytattam, és végül 1951-53. között a Poroszlay úti Általános Iskolában fejeztem be.

Középiskolai tanulmányaimat a **Fazekas Mihály Gyakorló Gimnáziumban** végeztem **1953-57.** között. Az 1956-os forradalom eseményei az Iskola működését alapvetően nem befolyásolták, így **1957-ben érettségiztem.** Utólag azonban az 1957-ben érettségizett négy párhuzamos osztály Kossuth címerrel készült tablóit külső rendelkezésre megsemmisítették.

1957-ben felvételt nyertem a Budapesti Műszaki Egyetem vegyészmérnöki karára, ahol **1962-ben** okleveles vegyészmérnöki képesítést szereztem.

1962. július 1-én álltam munkába a debreceni **BIOGAL Gyógyszergyárban** gyakornokként, 1963. augusztusában főművezetői munkakörbe, majd 1965. decemberében üzemvezetői beosztásba kerültem.

1969. augusztusában a vállalattól kiléptem, és ez időtől kezdve a **Kossuth Lajos Tudományegyetem Alkalmazott Kémiai Tanszékén** dolgoztam adjunktusi minőségben, 1971-től a tanszékvezető általános helyetteseként.

Egyetemi doktori diplomámat 1971-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen szereztem. A KLTE egyetemi közéletében 1971-73. között a Tűzrendészeti és Munkavédelmi Bizottság elnöke voltam, 1970-től részt vettem az akkori Kémiai Tanszékcsoport munkájában, amelynek 1975-től a titkára lettem.

1976. szeptember 1-től áthelyezéssel ismét a **BIOGAL Gyógyszergyárba** kerültem műszaki-gazdasági tanácsadói munkakörbe. 1979. január 1-vel a vállalat műszaki vezérigazgató-helyettesévé neveztek ki, és ebben a munkakörben dolgoztam 1992. március 31-ig.

1990. január 1-vel a BIOGAL Gyógyszergyár részvénytársasággá alakult és kezdetét vette a privatizáció előkészítése. Hivatali beosztásomnál fogva a megalakult RT igazgatósági tagja lettem, majd 1991. januártól az Igazgatóság az elnöki teendőket ellátásával bízott meg.

Az ÁVÜ felhívására az RT Igazgatósága által kiírt pályázat kapcsán 1992. április 1-től kezdődően a **BIOGAL RT** vezérigazgatói feladatkörének ellátásával bíztak meg. A folyamatban lévő privatizációs munkák folytatóságára érdekében az RT Igazgatóságának elnöki feladatkörében is megerősítést nyertem.

1995. novemberében fejeződött be a BIOGAL RT privatizációja. Az ezt követő rendkívüli közgyűlés 1995. decemberében vezérigazgatói beosztásomban megerősített, és az RT új Igazgatóságának tagjává választott. Ezen feladatkörömet nyugdíjba vonulásomig, **2001. augusztus 31-ig** láttam el.

Az Igazgatóság felkérésére a korábbi munkaviszonyom megszűnését követően, ugyanazon naptól kezdődően „fél-munkaidős” tanácsadói feladatkört vállaltam el a BIOGAL RT új vezérigazgatója közvetlen munkatársaként, amelyben személyes instrukciói és meghatalmazása alapján speciális feladatok megszervezésével és koordinációjával foglalkoztam **2005. augusztus 31-ig.**

A szakmai közéletben 1977-1980. között a MTA/DAB Gyógyszer- és Vegyipari Munkabizottságának titkára voltam, 1980-1985. között a MKE debreceni csoportjának vezetőségében tevékenykedtem, 1985-1992 között a MTA/DAB Kémiai Szakbizottságának tagja voltam.

A KLTE felkérésére 1986 szeptemberétől 2 évig tudományos tanácsadóként részt vettem az Alkalmazott Kémiai Tanszék oktató és kutató munkájának korszerűsítésében. Ennek elismeréseként a művelődési miniszter **1989-ben** részemre a „Címzetes egyetemi docens” címet adományozta.

1984-től részt vettem a Hajdúsági Környezetvédelmi Egyesülés, illetve jogelődje munkájában az Igazgatóság tagjaként, majd 1990-1992 között annak elnöki tisztét is elláttam.

Társadalmi közéleti tevékenység területén az 1990-es években a „Nagyerdő Társaság” elnökségének, valamint a „Munkácsy Trilógiáért Alapítvány” kuratóriumának munkájában is részt vettem, amely tisztségeimről nyugdíjba vonulásomkor leköszöntem.

Pályafutásom alatt szakmai tevékenységem kapcsán „Kiváló Újító” (1967), „Vállalati Kiváló Dolgozó” (1967, 1980, 1981), az ipari minisztertől „Kiváló Munkáért” (1989), „Eötvös Lóránd díj” (1992) elismerésekben részesültem. Felső vezetői munkakörömből adódóan végzett polgári védelmi munkám elismeréseként a PV Szövetség részéről „A haza szolgálatáért” (1985), „Honvédelmi Érdemérem” (1988), „Légoltalmi Jubileumi Emlékérem” (1997) kitüntetésekben részesültem. További szakmai kitüntetéseim: „Hatvani István Díj” (DMJV Önkormányzat – 1997), „A tudomány támogatásáért” (MTA/DAB – 1997), „Preisich Miklós Díj” (MKE – 1997), „Sesztina Díj” (HBmKIK – 2001).